

<i>preek</i>	7 mei 2023
<i>thema</i>	Met Christus zijn we opgestaan! Laten we nu leven als nieuwe mensen: hoopvol.
<i>tekst</i>	1 Petrus 1:13 BGT: Als Jezus Christus terugkomt op aarde, zullen jullie gered worden. Vertrouw daarop. Tot het zover is, moeten jullie verstandig zijn en goed nadenken over wat jullie doen.
liturgie:	
<i>gesproken votum en groet</i>	Kerkboek 163 (Dit huis, een herberg onderweg)
<i>gebed</i>	Kinderopwekking 286 (Als ik loop, als ik ren, als ik buiten ben, U bent erbij; https://www.youtube.com/watch?v=zIGXF7VfZ6U)
<i>kinderen naar hun club</i>	Opwekking 174 (Juich, want Jezus is Heer)
<i>lezen 1 Petrus 1:1-13 BGT</i>	Kerkboek 16a (Mijn God, ik kom naar U. Dan ben ik veilig)
<i>preek</i>	Liedboek 73:1,9 (Ja, God is goed voor Israël)
<i>geloofsbelijdenis =</i>	Opwekking 347 (We believe in God the Father)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>het nieuwe leven volgens Kolossenzen 3:12-17 BGT</i>	Liedboek 675 (Geest van hierboven, leer ons geloven, hopen, liefhebben door uw kracht!)
<i>zegen met gesproken amen</i>	

inleiding op de bijbellezing

Petrus is één van de ooggetuigen van Jezus.

Enthousiast. Soms wat te snel met zijn woorden, soms helemaal dwars tegen Jezus omdat hij Hem tegen zichzelf wil beschermen. Vurig. Hij wil zich eerst niet de voeten laten wassen door Jezus; dat weigert hij beslist. Maar Jezus zegt: het moet! Vervolgens wil Petrus zich *helemaal* door Jezus laten wassen (Joh. 13). Dat is typisch Petrus. Hij is ook de man die Jezus *nooit* in de steek zal laten, maar dat toch doet en daar achteraf vreselijk veel spijt van heeft.

Hij herinnert zich hoe hij zich voelde toen Jezus dood was.

Hij had geen hoop meer voor de toekomst. Hij moest zien klaar te komen met het ellendige gevoel dat hij Jezus op het laatst in de steek gelaten had. Hij moest die blik van Jezus zien te verwerken (Luc. 22:61), die laatste blik die Jezus hem had toegeworpen vlak nadat hij Jezus had verloochend, die blik die hem zo'n pijn deed omdat hij toen beseftte dat hij tekortgeschoten was tegenover Jezus. Hij moest zien te verwerken dat Jezus dood was. Het leven had voor hem geen nut meer. Hij was kapot.

Hij herinnert zich ook hoe het verder ging toen bleek dat Jezus leeft.

Jezus Christus is opgestaan uit de dood. En dat heeft zo'n machtig effect gehad. Petrus herinnert het zich heel goed. Dat feit betekende voor Petrus echt een nieuwe start. Petrus was (met Jezus) dood. Maar (met Jezus) is hij weer gaan leven. God heeft hem en de andere apostelen een nieuw leven gegeven: een soort van tweede jeugd.

Dankzij God leeft hij met de andere apostelen in hoop. En dat is de start van zijn eerste brief.

Het is een brief voor christenen die wonen in Klein-Azië, het huidige Turkije. Je zou deze eerste brief dus kunnen aanduiden als de eerste brief aan de Turken. Het leven van deze Turken (en ook van ons) wordt beheerst door dat bijzondere feit dat Jezus de dood heeft overwonnen.

Laten we lezen wat Petrus schrijft in de eerste dertien verzen van zijn eerste brief.

preek

Pasen is een vrolijk feest.

In allerlei liederen hoor je dat terug:

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem, die galmt door gans Jeruzalem.

Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles is voldaan!

Niets heb ik te vrezen in leven en in dood.

Juicht want Hij, mijn Here, leeft, Hij die overwonnen heeft. Nooit meer tranen, en nooit meer pijn. Nooit van God verlaten zijn.

Dat soort liederen passen bij Pasen: de blijdschap over Jezus die dood was en Hij *leeft*.

Maar de werkelijkheid na Pasen is minder vrolijk.

Wie ouder wordt, is soms zo bang voor de dood: dat je het leven moet loslaten, en de mensen van wie je houdt, en de situatie waarmee je vertrouwd bent. Het maakt ook christenen bang.

De dood geeft zo'n verdriet aan achterblijvers. Daarom zorgt de dood voor heel veel angst. Met Pasen zingen we samen teksten als: *niets heb ik te vrezen in leven en in dood*. Dat klinkt reuze stoer maar in je hart is het misschien wel anders. Tijdens ons leven is er genoeg waar een mens bang voor kan zijn. En de dood kan ook christenen heel veel angst aanjagen: de angst voor het moment dat je zelf moet sterven; de angst voor het moment dat iemand van wie je houdt, moet sterven. Ook christenen kunnen gebukt gaan onder die angst.

God weet dat wel. Zijn apostel getuigt daarvan.

Petrus schrijft in vers 3 van zijn eerste brief aan de Turken: “we kunnen altijd op God vertrouwen”. Dat gaat over hemzelf en over zijn mede apostelen: “*we kunnen altijd op God vertrouwen*”. Misschien zou je verwachten dat hij vervolgens schrijft: elke echte christen dus ook! *Wij* vertrouwen op God en *jullie* dus ook, (als je tenminste een echte christen bent, een goeie). Misschien zou je dat verwachten. Maar zo schrijft hij nou net *niet!*

Hij heeft het over een beloning die voor jou klaar ligt.

God beschermt je vandaag al en bovendien ligt in de hemel een geweldige beloning op je te wachten. God heeft voor jou iets klaarliggen wat je niet persoonlijk verdiend hebt, maar wat je zomaar krijgt toegestopt omdat het een erfenis is. Die beloning is: het leven bij God, gezegend door God.

Petrus roept je op om daarop te vertrouwen.

Het heeft in vers 13 de vorm van een bevel. “Als Jezus Christus terugkomt op aarde, zullen jullie gered worden. Vertrouw daarop”. Dat gaat niet automatisch. Dat weten we toch? Niets heb ik te vrezen in leven en in dood. Maar ik kan zo bang zijn dat ik nergens meer op hoop.

Petrus geeft drie tips om te groeien in vertrouwen.

Tip 1: gebruik je verstand.

Petrus omschrijft dit op een bijzondere manier; dat zie je terug in oudere vertalingen, bijvoorbeeld in NBG vertaling uit 1951: “Omgordt de lendenen van uw verstand”.

Petrus maakt gebruik van een beeld dat in zijn tijd heel herkenbaar was. De mannen en vrouwen van zijn tijd droegen vaak lange kleren. De tekening op de beamer is daar een mooi voorbeeld van. In zulke kleren kun je heel goed *plechtig lopen*, maar *opschieten* is er niet bij want je moet kleine stapjes zetten en voortdurend om je kleren denken anders struikel je heel gemakkelijk. Als je een flinke reis moet maken en stevig wilt doorlopen, dan til je de onderkant van je kleren op en die steek je zo achter je gordel. Dan worden je voeten niet gehinderd en dan struikel je niet over je eigen kleren.

Nou: zo moet je je verstand gebruiken.

Dat vind ik een bijzondere tip. Over christenen wordt immers wel eens gezegd: als je de kerk binnenstapt, moet je bij de ingang je verstand afgeven; want wie gelooft heeft niets aan zijn verstand. Dat is niet bijbels! maar het is helemaal fout. Je moet je verstand de ruimte geven! Geloven doe je ook met je verstand.

Juist wie z'n gezonde verstand gebruikt kan groeien in vertrouwen.

Tip 2: wees alert.

Neem een voorbeeld aan de profeten van vroeger.

Vroeger waren er allerlei profeten: Mozes bijvoorbeeld, David, Jesaja ... Ze kregen van God bijzondere dingen te horen. Misschien ben je jaloers op hen. Maar dat hoeft helemaal niet. Want volgens Petrus hoorden ze dingen die ze niet goed snapten; en dat moet voor hen heel lastig geweest zijn. Toch gaven ze alles door wat God hun vertelde, ook al snapten ze er lang niet alles van. Dat was heel krachtig van hen! Ze hadden in de gaten dat het ging over de toekomst, en dat het iets te maken had met *redding* in de toekomst. Ze probeerden te begrijpen wat het precies was maar daar kwamen ze niet echt uit hoewel ze er enorm mee bezig waren. Wat bedoelde de Geest van Christus (de heilige Geest) met die woorden over de christus (de gezalfde, de messias) die via de vernederende weg van lijden een eindeloos hoge positie zou bereiken? Over welke tijd ging dat eigenlijk? Over welke omstandigheden ging dat dan? Dat bleef voor hen een raadsel dat ze probeerden op te lossen. Petrus roept zijn lezers op om een voorbeeld te nemen aan deze profeten.

Wees nieuwsgierig naar wat God zegt.

De profeten van vroeger hadden het namelijk over *jullie*. Wat zij van God hoorden was niet voor *hen* bestemd maar voor *jullie*. Lees maar 's terug in de Bijbel wat de profeten schreven. Het zal je niet meevallen om het te begrijpen. Maar zet je er dan voor in. Want Petrus en de andere apostelen van Jezus Christus kwamen met goed nieuws maar eigenlijk was het al oud nieuws want het zijn dezelfde berichten waar de profeten van het Oude Testament al mee kwamen maar het nieuwe is dat het over *jullie* gaat. Het is zo mooi als je in de Bijbel de lijn van Gods liefde ontdekt! Het is zo bijzonder als je steeds meer doordringt tot de kern van het geloof, tot de kern van Gods genade, tot dat waar het bij God om draait!

Je komt achter dingen waar zelfs engelen geen weet van hebben.

Engelen staan bij ons in hoog aanzien. Engelen mogen bij God zijn. Engelen gaan er regelmatig in opdracht van God op uit. Ze hebben berichten van God doorgegeven aan de mensen. Maar nu schrijft Petrus: jullie staan hoger dan de engelen. Je weet meer dan de profeten van vroeger en je weet meer dan de engelen in de hemel. Je dringt door in de geheimen van God. Het zijn dingen waar engelen graag meer van zouden willen weten. En jullie krijgen het te horen.

Daar moet je wel waakzaam voor zijn.

Er is zoveel wat je af kan leiden.

Ook wat op zich heel mooi is, kan je afleiden: plezier in je werk, genieten van je gezin, genoeg beleven aan sport, lekker gamen (alleen of met een hele groep), heerlijk vakantie houden. Het is allemaal heel mooi en op zich heel goed. Maar het kan allemaal ontaarden: dat je werk je totaal opslokt (zodat je naast je werk geen leven hebt), dat je gezin al je energie opslurpt (zodat je daar buiten niets meer kunt), dat sport al je doen en al je laten beheerst, dat het gamen nooit uit je gedachten is maar je beheerst als je achter de computer zit en ook als je niet achter de computer zit, dat vakantie het hoofddoel van je bestaan wordt (waarbij je steeds maar weer op reis gaat naar steeds weer nieuwe plaatsen).

Laat je niet opslokken door wat ik zojuist noemde. Alles wat ik noemde is op zichzelf mooi en goed. God geeft het je om ervan te genieten! Het leven wordt er mooi van! Heerlijk is dat! Maar ... je kunt erdoor bedwelmd raken zodat je niet meer nuchter bent.

Stap niet zomaar ergens in. Ga niet zomaar ergens in mee. Laat je niet zomaar helemaal door iets in beslag nemen. Want dan verlies je zoveel! Blijf alert.

Juist wie alert is kan groeien in vertrouwen.

Tip 3: leef doelgericht.

Het is zo goed om te geloven!

Niemand van ons heeft Jezus gezien maar je weet uit de beschrijving van mensen als Petrus wie Hij is en wat Hij allemaal gedaan heeft. Jezus is iemand om van te houden! Daarom is het heerlijk om te geloven. Het is iets kostbaars.

Maar geloven valt toch ook niet mee.

Denk je eens in hoe het voor de eerste christenen is.

Op een dag kwam er in hun dorp of stad bezoek. Petrus kwam op bezoek, of Paulus, of een andere christen. Hij vertelde over Jezus en hij had een wonderlijk verhaal over een man die God was maar mens werd; over een man die bereid was om te sterven ter wille van de wereld; Hij wilde de wereld redden en daarom aanvaardde Hij dat ze Hem vermoordden; en het wonderlijkste is nog wel dat Hij uit de dood terugkwam, zijn lichaam weer terug kreeg en met lichaam en al naar de hemel ging; dat maakt duidelijk dat aan alle ellende een einde komt omdat Jezus je ervan redt.

De mensen hebben dit aangehoord. Ze hebben zich er ongetwijfeld over verwonderd. Misschien vonden ze het ook wel een raar verhaal en riep het innerlijke weerstand op. Maar op den duur moesten ze zich gewonnen geven aan Jezus. Ze zagen Hem niet maar ze gingen toch van Hem houden. Ze lieten zich dopen, met hun kinderen; ze lieten zich 'christen' noemen. Dat was een grote stap. Het heeft hen vervreemd van hun omgeving. Ze zijn nu in hun eigen land vreemdelingen. Want ze doen niet meer mee met de anderen; ze zijn ineens *anders* dan de anderen; iedereen kijkt vreemd tegen ze aan. Dat maakt hun leven niet gemakkelijk.

Petrus beseft dat wel en hij wil zijn lezers bemoedigen.

De reis door het leven valt niet mee want er is veel dat lastig is en moeite geeft; maar het reisdoel is zo goed dat het al die moeite waard is. Je hebt met allerlei problemen te maken maar als je bedenkt waar je naar op weg bent dan weet je van blijdschap niet wat je zeggen moet; je ervaart al iets van de hemel terwijl je nog gewoon hier op aarde bent.

Het is mooi om dit mee te lezen over de schouders van de mensen in Turkije die dit als eerste hebben gelezen. Het roept ook vragen op.

Willen wij misschien te veel gewoon meedoen met de mensen om ons heen? Willen we er te graag gewoon bij horen? Dat er eigenlijk maar één verschil is tussen christenen en niet christenen, namelijk: dat christenen op zondag af en toe bij elkaar kruipen in de kerk en niet christenen nooit? Dat er verder geen verschil is tussen christenen en niet christenen omdat christenen alles doen wat ook niet christenen doen? Dat niet christenen het prima vinden dat jij gelooft omdat ze geen last van je hebben?

Dat soort vragen komen naar boven als je de eerste brief van Petrus aan de Turken leest.

Petrus komt met een duidelijk antwoord.

Je hoeft je niet af te zetten tegen niet christenen. Je hoeft het niet per se anders te doen dan anderen. Maar we zijn met Christus opgestaan. Laten we nu leven als nieuwe mensen.

Juist wie doelgericht leeft kan groeien in vertrouwen. Het nieuwe leven is al begonnen!

Wij danken U!

Amen!